

[Hasle.]

virken af, hvad man i juridisk Sprogbrug kalder extranei — altsaa udenforstaaende, de, der ikke er under Militæret —, til Forbrydelsen. Der har hidtil hersket nogen Tvivl om dette Spørgsmaal. Man har været i Tvivl om, hvorvidt en Mand, som ikke hørte til Krigsmagten, men som var medvirkende til, at en Mand inden for Krigsmagten begik en eller anden Forbrydelse, kunde straffes. Vore Domstole kom imidlertid under den nuværende militære Straffelov, i hvert Tilfælde med Hensyn til et af de vigtigste Tilfælde, nemlig Tilskyndelse til Lydighedsnægtelse, til det Resultat, at man kunde straffes som civil efter den militære Straffelov, hvis man opfordrede til Lydighedsnægtelse. Nu kunde man, som Kommissionen gør opmærksom paa, imidlertid faa det Indtryk, at efter det nye Forslag vilde Medvirken til militære Forbrydelser af udenforstaaende være at straffe som almindelig Medvirken, fordi, som jeg nævnte før, simpelt hen alle de almindelige Bestemmelser i den borgerlige Straffelov, ogsaa Bestemmelsen om Medvirken, nu skal være gældende inden for det militære Omraade. For at komme denne Tvivl til Livs har Kommissionen i § 7 fastsat, at udenforstaaende i Almindelighed ikke kan straffes for Medvirken til militære Forbrydelser. Det kan kun ske, saafremt Straffen er meget høj, nemlig mindst 4 Aars Fængsel.

Der foreligger nu det Forhold, at den Forbrydelse, der hyppigst forekommer i Praksis, Opfordring til Lydighedsnægtelse, straffes som en særskilt Forbrydelse efter den borgerlige Straffelovs § 127. Det forekommer mig derfor — det kan være, jeg tager fejl —, at der er en lille Uklarhed i Opstillingen her, idet Lovforslaget siger: Udenforstaaende kan ikke straffes for Medvirken til en Militærforbrydelse, medmindre Straffen for denne kan gaa op til 4 Aars Fængsel, medens Borgerlig Straffelovs § 127 siger, at man kan straffes for Opfordring til Lydighedsnægtelse, skønt dette efter Forslaget ikke kan straffes med mere end Fængsel indtil 3 Aar. Der kan rejses det Spørgsmaal, om der ikke, hvis Lovforslaget gennemføres i den foreliggende Affattelse, vilde kunne skabes det Indtryk, at man ønsker at ophæve Straffen i Borgerlig Straffelovs § 127 for Medvirken til Lydighedsnægtelse. Jeg er overbevist om, at det ikke har været Kommissionens Mening, men jeg synes ikke, det er helt klart. I hvert Fald havde det, saa vidt jeg kan se paa nærværende Tidspunkt, været rigtigt i den

militære Straffelov at optage en Henvi-
sning til Borgerlig Straffelovs § 127.

I et Kapitel i det foreliggende Lovforslag behandles det meget vigtige Spørgsmaal om betingede Straffedomme inden for det militære Omraade. Det er overordentlig prisværdigt, at Kommissionen ikke er vejet tilbage for at søge en Løsning af dette Spørgsmaal. Det er nemlig et Spørgsmaal, som Folk, der tidligere har beskæftiget sig med disse Problemer, er vejet tilbage for at tage op til Afgørelse i en ny Straffelov. Vanskelighederne er heller ikke faa. Den væsentligste er vel nok den, at der sjældent vil blive Mulighed for at faa en ordentlig Prøvetid, idet en betinget Straffedom jo altid forudsætter en vis Prøvetid. Man har imidlertid ment, at man maatte se bort fra denne Vanskelighed, og har givet Hjemmel til, at der kan gives betingede Straffedomme ogsaa i militære Sager.

Jeg tror ikke, det er muligt at finde en bedre Løsning end den, Kommissionen her har fundet. Jeg tror ganske vist ikke, det vil blive saa forfærdelig almindeligt, at der gives betingede Straffedomme paa det Grundlag, der her foreligger, men inden for en Hær eller Flaade, hvor Mandstugt og Disciplin spiller saa stor en Rolle, skal der heller ikke være mange betingede Domme. Dér er det af stor Betydning, som Kommissionen ogsaa fremhæver, at Straffen normalt falder omgaaende og kraftigt. Men det kan ikke nægtes, at der kan være Tilfælde, hvor det er rigtigt at give en betinget Dom, og det vil man altsaa faa Mulighed for.

I en Række Paragraffer — jeg tænker her navnlig paa § 48, 3die Stykke, § 55, § 63 og § 65, 3die Stykke — er der foreskrevet højere Straffe for de objektive Følger af et Retsbrud. F. Eks. hedder det i § 48: „Er med Ulydigheden forbundet personlig Vold mod Foresat eller Vagt, eller har den medført betydelig Skade eller Fare, er Straffen Fængsel fra 4 Maanedes til 6 Aar“. Det vil sige, at man foreskriver en forhøjet Straf for Ulydighed, naar den har medført betydelig Skade, selv om denne Skade ikke er tilsigtet ved Ulydigheden; og paa samme Maade er man i de andre Paragraffer, jeg nævnte, inde paa dette Princip, som man jo har haft ogsaa paa andre Omraader i Straffelovgivningen, men som fra kriminalistisk Side er blevet bekæmpet som mindre rationelt, for ikke at sige irrationelt. Jeg er ikke i Tvivl om, at Kommissionen har været klar over, at der i disse Paragraffer er en Afvigelse fra det almindelige strafferetlige Princip, men jeg vil i det Udvalg,